

Sygn. akt V GC 238/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

wydany na podstawie art. 148¹ k.p.c.

Dnia 26 października 2020 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Rafał Rogiński

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2020 roku w Ostrołęce

na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

(...) Spółka Akcyjna w W. KRS (...)

przeciwko

Gmina K. NIP (...)

o zapłatę 17 848,32 zł

orzeka:

1. oddała powództwo;
2. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3600,00 zł.
3. nakazuje zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Ostrołęce kwotę 1000,00 zł (jeden tysiąc złotych) uiszczoną tytułem zaliczki w poczet wynagrodzenia biegłego, która nie została wykorzystana

Sędzia Rafał Rogiński

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

Sygn. akt VGC 238/20

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna w W. w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko Gminie K. domagał się zasądzenia od pozwanego łącznej kwoty 73 943,04 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot wskazanych w pozwie i zwrotu kosztów procesu.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym

w dniu 07 lutego 2020 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. Od nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw zaskarżając nakaz w całości.

W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 09 marca 2010 r. sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego w Ostrołęce.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Pozwany korzystał z nieruchomości powoda. Pozwany miał zawarte z powodem dwie umowy użyczenia dotyczące nieruchomości

i ruchomości. Umowy te zostały przez pozwanego wypowiedziane oświadczeniami z dnia 22 maja 2017 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: faktów wskazanych w pozwie, sprzeciwie od nakazu zapłaty

i odpowiedzi na pozew których strony nie zakwestionowały.

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie z następujących przyczyn

Na podstawie art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Podobnie art. 232 k.p.c. stanowi, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18.01.2012 r. w sprawie I ACa 1320/11).

Z uzasadnienia pozwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym wynika, że podstawą faktyczną roszczeń powoda jest korzystanie przez pozwanego z nieruchomości z tytułu czego obciążają pozwanego opłaty czynszowe i inne opłaty dodatkowe. Powód nie wskazał, żadnych informacji umożliwiających zidentyfikowanie nieruchomości ani rodzaju łączącego strony stosunku prawnego (umowa najmu, dzierżawy?) jak również nie podniósł, iż pozwany korzysta z jego nieruchomości bez podstawy prawnej. Uzasadnienie pozwu zostało ograniczone do bardzo ogólnych sformułowań.

Uzupełniając pozew pismem z dnia 05 czerwca 2020 r. powód nadesłał: wypowiedzenie umowy użyczenia, pismo do pozwanego, notatki służbowe, faktury i wezwanie do zapłaty. Zdaniem sądu dowody te są całkowicie nieprzydatne do wykazania wskazanych przez powoda faktów i dlatego na podstawie art 235² § 1 pkt 3 k.p.c. należy je pominąć.

Na podstawie art 458⁵ § 1 k.p.c. powód jest zobowiązany powołać wszystkie twierdzenia i dowody w pozwie a pozwany – w odpowiedzi na pozew.

Zgodnie zaś § 4 tego przepisu twierdzenia i dowody powołane z naruszeniem § 1-3 podlegają pominięciu, chyba że strona uprawdopodobni, że ich powołanie nie było możliwe albo że potrzeba ich powołania wynikała później. W takim przypadku dalsze twierdzenia i dowody na ich poparcie powinny być powołane w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym ich powołanie stało się możliwe lub wynikała potrzeba ich powołania.

W ocenie Sądu powód wbrew zacytowanym przepisom nie powołał już w pozwie wszystkich twierdzeń i dowodów, pomimo że miał taką możliwość i w żaden sposób nie uprawdopodobnił, iż potrzeba powołania wskazanych przez niego dowodów pojawiła się po wniesieniu pozwu.

Dlatego Sąd pominął dowody powołane przez powoda po wniesieniu pozwu i wydał orzeczenie na podstawie dowodów, które były do pozwu dołączone.

Ponieważ w ocenie Sądu powód przy pomocy dowodów dołączonych do pozwu nie wykazał swojego roszczenia co do zasady ani tym bardziej co do wysokości to powództwo należało oddalić.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Powód jako strona przegrywająca został obciążony w całości kosztami postępowania.

Na koszty procesu w sprawie, poniesione przez stronę pozwaną składa się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 3600,00 zł. Powodowi zwrócono niewykorzystaną zaliczkę w kwocie 1000,00 zł. uiszczoną w poczet wynagrodzenia biegłego

Sędzia Rafał Rogiński

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)